

Bóg nas „wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami”.

2 Tm 1,9

Pomyśl o Twojej dotychczasowej drodze wiary. Bóg wezwał Cię „przed wiecznymi czasami” do spotkania się z Nim. On sam zna czas i godzinę, w której pragnie wypełnić swoje obietnice. Bądź otwarty na Jego konkretne wezwanie. Czas seminarium może być dla Ciebie szansą osobistego spotkania z Bogiem. Aby spotkanie mogło się odbyć, potrzebny jest czas. Podobnie jest z relacją do Boga. Dla Jezusa czas modlitwy był źródłem Jego mocy. Spróbuj i Ty naśladować w tym Jezusa.

Poświęć codziennie 30 minut na czytanie Pisma Świętego i modlitwę. Ustal sobie stałą porę modlitwy.

Wybierz sobie miejsce na modlitwę, w którym nikt nie będzie Ci przeszkadzał.

Podjmij decyzję uczestniczenia we wszystkich spotkaniach Seminarium, w grupce dzielenia. Notuj wszystkie spostrzeżenia i przeżycia w dzienniku duchowym. Jeśli jakieś Słowo z fragmentu podanego na dzień poruszyło Cię możesz się na nim zatrzymać. Nie musisz odpowiedzieć na wszystkie pytania, które są podane. Zaangażuj swoją wyobraźnię podczas modlitwy. Proś Ducha Świętego, aby towarzyszył Ci i pomagał Ci się modlić

Owocnej modlitwy.

SEMINARIUM ODNOWY W DUCHU ŚWIĘTYM

Tydzień pierwszy

„Pytanie o sens”

część 2

(na podstawie książki Herberta Muhlena „Nowe życie z Bogiem”)

DZIEŃ PIERWSZY

Jaki jest sens Twojego życia?

Każdy człowiek nieustannie poszukuje siły wyższej od siebie nadającej jego życiu treść i kierunek, poszukuje rzeczywistości głębszej i prawdy ostatecznej. Każdy chciałby wiedzieć, po co żyje.

Tekst do rozważania: **Dz 17,22-30**. Jeśli jakieś Słowa z tego fragmentu poruszają Cię to zatrzymaj się na nich i słuchaj, co Pan pragnie Ci przez nie powiedzieć.

Paweł ogłasza Ateńczykom, że Bóg Stwórcą Świata jest nie jest obecny w posągach bożków, ale „**Jest On niedaleko każdego z nas**”. Sensem życia jest, więc znaleźć Go, spotkać Go. W tym zawiera się szczęście człowieka. Kto nie znajduje Boga jedynego i prawdziwego, sam wynajduje sobie boga (lub bogów), którego może czcić i w którym pokłada nadzieję.

Jak to jest w moim życiu, czy doświadczyłam/łem obecności Boga, Jego bliskości, czy spotkałam/łem Go osobiście? Czy Bóg, który objawił się w swoim Słowie, jest dla mnie rzeczywiście najistotniejszą sprawą w życiu?

Co jest tym bożkiem, którego czczę (studia, praca, ukochana osoba, pasje życiowe i zainteresowania)? W czym pokładam nadzieję? W moich zdolnościach, umiejętnościach w ludziach, którzy są dla mnie bliscy?

W co inwestuję całą moją siłę (studia, rodzina, pieniądze, we wzrost znaczenia)? O czym marzę? Czy szukam zabezpieczeń w wiedzy, studiach? Jak spostrzegam innych? Czego oczekuję od dalszej przyszłości?

Pamiętaj, nie musisz odpowiadać na wszystkie pytania, zatrzymaj się na tych które Cię poruszają, wejdź w głąb swojego serca i szczerze odpowiedz na nie. Po modlitwie zanotuj odpowiedzi w dzienniku duchowym.

DZIEŃ DRUGI

Bóg Cię podtrzymuje

Bóg sam poprzez osobistą interwencję, bierze Ciebie i Twoje ciężary na Siebie. On udziela Ci obietnicy, że będzie Cię podtrzymywał przez całe Tve życie.

Tekst do rozważania: **Iz 46, 1-7**. Jeśli jakieś Słowa z tego fragmentu poruszają Cię to zatrzymaj się na nich i słuchaj, co Pan pragnie Ci przez nie powiedzieć.

Sporządzanie posągów bóstw, które ucieleśniają władzę, przeznaczenie i sens, unaocznia prawdę, że człowiek dąży do tego, by sam nadawał sens swojemu życiu. Tak skonstruowani bogowie nie potrafią jednak udzielić odpowiedzi, są niemymi bożkami, z którymi człowiek nie może nawiązać osobowych relacji. Bóg, który związał się ze swoim ludem miłością wieczną, jest Bogiem miłosiernym i łaskawym.

Chrześcijanin posiada pewność, że Bóg dotrzyma swoich przyrzeczeń, że będzie go ustawicznie podtrzymywał. Zaufaj Bogu teraz, w tym momencie. Proś by umocnił w Tobie decyzję posiadania tylko Jego. Zastanów się, do czego przywiązane jest Twoje serce?

Mój dziennik duchowy :

.....

.....

DZIEŃ TRZECI

Twoje istnienie nie jest przypadkiem.

Kto usiłuje żyć bez Boga, ten musiałby przyznać, że świat powstał przez przypadek i że jego własna egzystencja jest również przypadkowa. Co myślisz o sobie? Czy twoje istnienie jest ślepym przypadkiem? Czy Twoja śmierć obróci Cię na powrót w nicność? Bóg stworzył Cię na swój „obraz” i tylko On może nadać sens Twojemu życiu.

Tekst do rozważania: **MDr 2, 1-23.**

Kiedy odpowiadasz na pytanie o sens Twojego życia, musisz koniecznie określić swoje stanowisko odnośnie swojego narodzenia, swojej przyszłości oraz kwestii istnienia Boga. Decyzja opowiedzenia się za Bogiem, a więc przeciw przypadkowości Twojego istnienia, nie jest czystym aktem woli, lecz zwróceniem całej Twojej osoby ku Bogu w mocy Jego Ducha Świętego.

Kiedy opowiadasz się za Bogiem, uzyskasz pewność, że nie jesteś tworem czystego przypadku. Miłość Boga to sprawiła, że jestem TU I TERAZ. Będę Mu dziękować za najmniejsze nawet sprawy!

Seminarium jest drogą i każdy krok jest na niej ważny. Być może w chwili obecnej nie potrafisz jeszcze całkowicie opowiedzieć się za Bogiem Objawienia, gdyż wiele pytań pozostaje ciągle jeszcze nierozwiązanych. Dlatego spróbuj podjąć wstępną decyzję wyboru Boga – proś Ducha Świętego by udzielił Ci teraz mocy do przeciwstawienia się fałszywym naukom głoszącym, iż jesteś jedynie małym ogniwem w łańcuchu przypadków, że nie ma mocy, która byłaby odpowiedzialna za Twoje usilne pragnienie posiadania kogoś, kto byłby Twoim niezawodnym wsparciem. Ta fundamentalna decyzja pozwala Ci powiedzieć: **powstałam/lem z Miłości Boga i Bóg w Swej Miłości pozostaje mi wierny.**

DZIEŃ CZWARTY

Bóg ma wobec Ciebie określony plan

Sens Twojego życia powiązany jest z pytaniem, czy istnieje jakiś całościowy plan wobec Twojego życia. Już w opisie stworzenia widzimy, że Bóg ma w stosunku do świata i człowieka plan z jasno określonym celem. Człowiek może go poznać jedynie w mocy Ducha Świętego.

Tekst do rozważania: **MDr 9, 13-18**

Historia Twojego życia jest wpisana w zbawczy plan Boga. Jezus w swoim życiu nie chciał wypełnić żadnego innego planu jak tylko plan Boży. Plan, jaki Bóg ma względem Ciebie, nadaje Twojemu życiu sens i wartość.

W takim stopniu odnajdziesz siebie, w jakim będziesz stawiał sobie pytanie o zamysł Boga względem Ciebie. Odkryjesz go w swoich uzdolnieniach, w radach i mądrości innych, w natchnieniach Ducha Świętego odczuwanych w sercu, w zewnętrznych wydarzeniach i sytuacjach. Być może Bóg ma wobec Ciebie inne zamysły niż Ty sam. Pozwól Mu więc przekreślić Twoje własne plany. Największym problemem Twojego życia nie są Twoje niezrealizowane plany, lecz niezrealizowany plan Boga wobec Ciebie.

DZIEŃ PIĄTY

Jakie zdolności posiadasz?

Zawarta w Ewangelii przypowieść o powierzonych talentach ukazuje, że sens i plan Twojego życia rozpoznać możesz również po udzielonych przez Boga zdolnościach.

Tekst do rozważania: **Mt 14-26a. 30**

Bóg nakazuje Ci przyjęcie siebie wraz z danymi Ci zdolnościami – zabrania natomiast lękać się zleconych Ci przez siebie zadań. Bóg chciałby udoskonalić Twoje dary i rozwinąć je do tego stopnia, by stały się zdolnością służenia innym.

Zapytaj siebie dziś i w ciągu następnych dni: co potrafię dobrze robić, gdzie we wspólnocie mogę być potrzebny/a, czy chcę się zaangażować w konkretną diakonię? Jakie uzdolnienia dał mi Bóg, czy z nich korzystam (pomnażam) czy może zakopuję je w obawie, że ktoś je zauważy? Może nie posługuję nimi bo nie mam czym się chwalić, bo mam tak mało, inni mają więcej...

Chwila, w której w ten sposób spojrzysz na siebie, może być jedną z ważniejszych w Twoim życiu.

Jeśli zrodziło się w Twoim sercu pragnienie służenia swoimi zdolnościami we wspólnocie, porozmawiaj o tym z animatorem, na pewno podpowie Ci co dalej z tym zrobić.

DZIEŃ SZÓSTY

Jakie zdolności posiadają ludzie, wśród których żyjesz?

Aby odnaleźć siebie samego przed Bogiem musisz zauważyć uzdolnienia i dary jakimi Bóg obdarował Twoich bliźnich i pozwolić im ubogacać Cię nimi. Sensu życia doświadczysz w takiej mierze, w jakiej zdobędziesz się na życie, które w relacjach z innymi przyniesie wzajemną radość.

Tekst do rozważenia: **1 Kor 12, 14-26**

Bóg włączył Ciebie w do wspólnoty Kościoła. Tylko w świetle przyjaznych relacji do innych ludzi można dostrzec sens i znaczenie własnych zdolności-są one nam dane dla innych.

Módl się, abyś i ty potrafił cieszyć się tą samą radością, którą Bóg się cieszy z każdego człowieka i jego uzdolnień. Taka postawa umożliwi Ci wzrost chrześcijańskiego życia wspólnotowego.

DZIEŃ SIÓDMY

Podsumowanie

Jak Bóg mówił do mnie poprzez Słowo, jak ja odpowiedziałem/łam na nie?

Jak wyglądała moja modlitwa osobista, jak było z zaangażowaniem, wiernością, z czasem przeznaczonym na modlitwę, czy był wykorzystany maksymalnie?

Jakie treści najbardziej mnie poruszyły, czym chciałbym (chciałabym) podzielić się na małej grupce, a czym jeszcze trudno mi się dzielić. Poproszę o odwagę i pragnienie dzielenia z innym osobami z grupki.

Podziękuję Bogu za ten czas, za to, co mi powiedział i za to, co jeszcze usłyszę.

Przepraszam za to wszystko, co mnie oddala od Boga, co powoduje, że nie jestem

Poproszę o odwagę i zaangażowanie w dalsze tygodnie seminarium. Oddam to wszystko, co jest dla mnie trudne, co mnie przerasta. Poproszę z wiarą w to, że Bóg może mi pomóc w tym co wydaje się niemożliwe.